

Arbeid, utdanning og psykisk helse

Riktig satsning, ullent tillegg

Bjørnar Olsen
Sjefredaktør

Både arbeid og utdanning er vel verdt å satse på. Men sammenstillingen av de to arenaene gjør hovedsatsningen unødvendig diffus.

«Arbeid og utdanning: påvirkningsfaktor og inkluderingsarena» er Psykologforeningens nye hovedsatsningsområde. Både arbeid og utdanning er vel verdt å satse på. Men sammenstillingen av de to arenaene gjør satsningen diffus: Handler utdanning om ungdomsskolen, videregående eller høyere utdanning? Omfatter den småskolen og mellomskolen? I så fall, er også barnehagen med i satsningen? Spørsmålslisten kan gjøres langt lengre.

For all del: Det er viktig å se på hvordan blant annet utdanning påvirker vår yrkesdeltagelse. Men så langt er ordlyden mest egnet til å degge både for de som ønsket «arbeid» som hovedsatsning, og de som ønsket seg «helsefremmende oppvekst». I så fall ender utdanning opp som et «helsefremmende oppvekst light», og man står i fare for å ha vannet ut begge de opprinnelige forslagene til hovedsatsning.

Når alle som én og alt man allerede gjør, skal med, har man ikke satset på noe

Hvordan mandatet til hovedsatsningsområdet blir tolket de kommende årene, er derfor viktig. Som Rudi Myrvang skriver på side 48, er det «avgjørende at foreningen klart og tydelig kan avgrense og operasjonalisere satsningen». Uten en slik avgrensning vil foreningen måtte smøre sine ressurser tynt utover to altomfattende felt: arbeidsliv og utdanningssektoren. Gjennomslaget blir da tilsvarende. Og uten en klar operasjonalisering vil antall suksessfaktorer være så mange at foreningen uansett resultat vil kunne krysse av for at deres politiske mål er nådd. Da er det vanskelig å holde SST og sekretariat ansvarlig for sin innsats.

En måte å omgå dette på er å lese utdanning som «yrkeskvalifisering». En slik forståelse krever at man trekker tydelige forbindelser mellom utdanningsløp og arbeidsliv. Da handler det ikke om barn og skole, men om unges mange veier inn i arbeidslivet, slik som lærlingordningen, praksisnær opplæring og utdanning. Og det handler om tiltak som gjør at voksne forblir i arbeid, som rehabilitering, livslang læring og omskolering. Det er mer enn nok å ta fatt i, selv om man nøyer seg med de deler av utdanningssektoren som peker klart inn i arbeidslivet.

«**Det justerte forslaget** favner hele spekteret av psykologtjenester fra barn til voksne og fra førstelinje til tredjelinje», uttalte Psykologforeningens nyvalgte president Håkon Kongsrud Skard om hovedsatsningen (se Psykologtidsskriftet.no 22. november). Men når alle som én og alt man allerede gjør, skal med, har man ikke satset på noe. Man har bare sagt at alt og alle er viktig. Verken arbeid eller utdanning fortjener en så diffus skjebne.